ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 02/09/2021 a les 11:15

Adrià Salas: «Amb el meu projecte provo altres estils mentre col·laboro amb gent que em flipa»

Estrenem el nou 'video lyric' del cantant de La Pegatina amb Club del Río | La peça formarà part del segon disc en solitari del músic, 'Eclipse en Miura' | L'àlbum, que sortirà aquesta tardor, recull nou cançons noves amb col·laboradors com Clara Fiol o Guillem Roma

Adrià Salas | Juan Miguel Morales

Gràcies a **La Pegatina**, el seu cantant i *frontman* **Adrià Salas** ha conegut un munt de músics. Com a resultat d'aquestes aventures, ha gravat amb un grapat d'artistes un segon disc en solitari: *Eclipse en Miura* (Calaverita Records, 2021). Per a confeccionar-lo, ha comptat amb un extens elenc, del qual forma part, per exemple, el grup madrileny **Club del Río**, amb qui factura "Ella de normal no me llegó", tema que avui estrenem en primícia.

A "La noche que olvidé mentir", que obrirà el disc, **Salas** canta al costat del **Colectivo Panamera**, trio format per un madrileny, un argentí i un polonès fent cúmbia. A "Altas nubes" hi canten les germanes càntabres establertes a Madrid, **Repion** (una d'elles, Marina de Repion, és també guitarrista de **Mikel Erentxun**); a "Porque me lo dicta el corazón" hi canta l'argentí Francisco Lago (**Cruzando el Charco**). A "Agua de mayo" és el torn de la col·laboració amb **Guillem Roma** en una cançó nascuda en el confinament. Aquests són només alguns dels duets que formaran l'*Eclipse en Miura*, que es descobrirà finalment a finals d'octubre. En parlem amb **Salas**.

Per què el títol d''Eclipse en Miura'?
Busco que els meus àlbums tinguin una línia sintàctica: vinc de *Revancha en Bakú*, ara anem a *Eclipse en Miura* i crec que el proper es dirà *Harakiri en Aove* o *Canícula en Oslo*... 'Miura' en basc és 'vesc', i la tradició mana que sota el vesc t'has de fer un petó. Però jo proposo crear un eclipse, que té més força.

L'has plantejat com un disc de duets o s'ha anat construint així de manera fortuïta des del confinament?
Sí, tot són duets i ja està pensat així. Una de les coses que tothom ha anat descobrint al confinament és que es pot treballar a distància i crear cançons amb gent que està molt lluny. I també que tothom té *home studio* i, per tant, es poden fer *featurings* amb més facilitat que abans. Sempre m'ha agradat cantar amb altres músics i que les col·laboracions em sorprenguin també a mi amb nous colors i melodies.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=EY6hsD91ZYI
A "Ella de normal no me llegó", la cançó que estrenem avui, hi cantes amb la banda madrilenya Club del Río. Ells tenen quatre discs i tu, uns quants més. És difícil mantenir-se en el món de la música popular i seguir fent ballar el personal (i més durant la pandèmia)?
La clau rau a renovar el públic mentre tu segueixes evolucionant. Els que som músics de directe hem de témer l'edat del públic, no la nostra. La gent creix i deixa d'anar a veure concerts i ve gent més jove amb qui potser no connectes tant. També estem en un moment en què, si deixes de tocar dos anys, desapareixes del mapa. Per sort, **La Pegatina** fa molts anys que toca a molts països i aposta per ser universal; aquesta és una altra guerra diferent de la que solen tenir els grups d'aquí.

I d'on surten tantes cançons noves d'Adrià Salas?
Aquest disc és un buidar-me de cançons que fa temps que estan en mi. Necessito que surtin perquè en puguin entrar de noves. Són temes que tenia per a **La Pegatina** i que no van entrar al disc, però a mi em motivaven molt i volia que quedessin enregistrades.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Ehs948_AuZg
Al disc comptes amb diversos grups de Cantàbria i Madrid. Són dos llocs que has visitat molt en les gires amb La Pegatina, o és amb qui heu coincidit més?
Ha estat una casualitat que hi hagi tants grups de Madrid, però imagino que Barcelona i Madrid és on hi ha més músics, per estadística. De totes maneres, la indústria de la música a Espanya treballa sobretot a Catalunya, a tot el llevant i al País Basc; la resta és més residual i has de ser molt conegut per anar a tocar a l'interior i a pobles de Castella com fem nosaltres.

Què t'agrada més trobar en els artistes amb qui col·labores?
M'agrada que millorin la cançó, que em sorprenguin, que aportin una nova visió i que serveixi com a inici d'una amistat. És molt bonic saber que tens amics per tot el món i que hi ha sintonia no només musical amb ells.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=BYORKJ0tz68
Quin recorregut creus que tindrà aquest disc, tan diferent dels que fas amb La Pegatina? Què t'ha donat el grup i què penses que t'ofereix un format més en petit comitè?
Amb **La Pegatina** tinc un estil molt concret que he anat madurant amb els anys i les cançons van enfocades a fer gaudir el públic en directe. És una pressió i una responsabilitat, i són molts anys (divuit) sent al damunt de tot del reconeixement mediàtic i social. Ens hem anat convertint en un clàssic: hi ha gent de 17 anys que ve als concerts i no havia nascut quan vam començar el grup. Amb el meu projecte en solitari intento que no es perdin cançons que m'agraden i, a la vegada, procuro provar estils i coses a nivell de producció, mentre faig col·laboracions amb gent que em flipa i que no són massa coneguts encara. No tinc ganes de fer concerts de moment, perquè amb **La Pegatina** vaig ben servit i és el meu projecte principal. Això sí, m'agradaria seguir podent expressar-me personalment fora del grup i fer temes de tant en tant. M'és igual com de lluny arribin mentre no es perdin.